

30 10 2015

Његова Екселенција председник Републике Томислав НИКОЛИЋ
Андрићев трг 1
1000 Београд
predstavkegradjana@predsednik.rs,

Народна скупштина
Генералном секретару Јани ЉУБИЧИЋ: за сваког народног посланика
sekretar@parlament.rs

Господин председник Владе Александар ВУЧИЋ
Немањина 11
1000 Београд
predsednikvlade@gov.rs

Господин председник САНУ академик професор др Владимир КОСТИЋ
Српска академија наука и уметности
Кнез Михаилова 35
11000 Београд
sasadir@sanu.ac.rs, presidency@sanu.ac.rs

Ваша Екселенцијо председниче Републике господине Томиславе НИКОЛИЋУ,
Поштована господо
Председниче Владе господине Александре ВУЧИЋУ,
Потпредседниче Владе и министре господине Ивице ДАЧИЋУ, и
Председниче САНУ господине академиче професоре др Владимире КОСТИЋУ

Предмет: **Критеријум, положај, привилегија и одговорност: последице по народ ,
образовне институције и државу. Ваше оставке**

Обраћам вам се на основу чланова 1 и 56 Устава Републике Србије. На основу члана 56 Устава тражим од сваког од вас четворице да сваки појединачно одговори јавно на питања њему постављена на крају овог текста.

Критеријум, положај, привилегија и одговорност

Критеријум за избор чистача улица треба да је блажи него за избор директора Градске чистоће, а овај блажи него за избор министра здравља и животне средине, а овај блажи

него за избор председника Владе, а тај блажи него за избор председника Републике. Зато пословна права и привилегије председника Републике треба да су већа од права и привилегија председника Владе, а она да су већа него за министра, која треба да буду веће од права и привилегија директора, а његова већа од права и привилегија чистача. Самим тим је јасно да и одговорности опадају истим овим редом, од председника Републике ка чистаћу, те и строгост казни треба да опада тим редом.

У Србији кандидат за чистача улица има само једну прилику да буде изабран у једном изборном процесу. Кандидат за Председника државе има две прилике да буде изабран у једном изборном процесу. Парадокс.

Ако чистач улица не извршава добро свој посао, последице подносе становници и пролазници те улице. Ако Председник државе не извршава добро своје дужности и обавезе онда од тога трпи и пати цео народ, и држава слаби.

Критеријум за избор асистента треба да је блажи него за избор доцента, овај да је блажи него за избор редовног професора, који треба да је блажи од критеријума за избор члана САНУ, а овај блажи од оног за избор академика, који треба да је блажи него за избор председника САНУ. Зато права и привилегије треба да расту од асистента ка председнику САНУ. То повлачи и да одговорност и казне треба да расту од асистента ка председнику САНУ.

Асистент се бира на три године, доцент и ванредни професор на пет година..., академик доживотно. Права и привилегије расту истим током. Ако асистент не држи вежбе неће бити изабран. Ако професор не држи часове редовно остаће и даље професор. Може да буде изабран за академика, па и за председника САНУ. Парадокс.

Оцена рада ученика треба да је блажа него што је за оцењивање рада студента, а ова блажа него за оцењивање рада професора, а та да је блажа него за оцењивање рада декана, те ректора, и да је најстрожија и најоштрија за оцењивање рада председника САНУ. То повлачи да права и привилегије треба да расту од асистента ка председнику САНУ, али истовремено повлачи да и одговорност расте у том истом смеру.

Ако ученик преписује на часу добија слабу оцену. Ако студент преписује на испиту бива удаљен с испита и добија непролазну оцену. Ако дописни члан САНУ плагира и САНУ добије необориве материјалне доказе о његовом плагијаторству, и упркос писменом предлогу 40 професора и научних радника да Академија јавно изнесе свој став о том плагијаторству, САНУ га потом изабере за академика уместо да га искључи из свог

чланства! Срамота тог сазива САНУ траје све док САНУ јавно не заузме став о плагијаторству и примени га на све живе и покојне плагијаторе дописне и сталне чланове - академике САНУ. Такав досадашњи став САНУ уништава стваралаштво и све академске вредности.

Нажалост, данас је у Србији ситуација апсурдна: председник Републике (Борис ТАДИЋ, Томислав НИКОЛИЋ), председник Владе (др Мирко ЦВЕТКОВИЋ, Ивица ДАЧИЋ, Александар ВУЧИЋ), потпредседник Владе (Александар ВУЧИЋ, Ивица ДАЧИЋ) и чланови њихових Влада, народни посланици из њихових владајућих странака, безобзирно крше Устав и делују супротно њему без одговорности, санкција и законских казни. Када би чистач улица тако безобзирно лоше извршавао своје обавезе он би био отпуштен за радну недисциплину и за неизвршавање дужности без поговора. Возач који прекрши ограничење брзине или паркира ауто на недозвољеном месту бива кажњаван без поговора, што је у реду. Нажалост, насупрот томе, ти врховни државни руководиоци несанкционисано делују супротно Уставу и закону. Тиме дају пример свакоме да може да крши Устав, те и председнику САНУ др Владимиру КОСТИЋУ. Ова парадоксална аномалија, неприхватљива у здравој држави и свесном народу, се уврежила толико дубоко у Србији да све више добија статус неминовне појаве. Зашто? Зато што их судски органи не санкционишу по закону, не спроводе закон и Устав, чему пример даје Уставни суд Србије, и тиме уврежују у народу статус њихове недодирљивости, као што је била неприкосновена недодирљивост личности Јосипа Броза Тита. Грлато се певало "И после Тита - Тито". Тако се народ васпитавао 35 година под његовом директном палицом и следећих 20 година под осионошћу његових следбеника. Такозване демократске власти, врховни државни органи, су наставиле да се исто тако понашају. Све до данас. И не само државни органи. Сада нам председник САНУ др Владимир КОСТИЋ показује да не хаје што је позвао на деловање супротно Уставу својим позивом да се званично писмено одрекнемо Косова и Метохије. Последице су катастрофалне по образовање младих, по академске институције, по народ и државу у целини.

Ваше, Ваша Екселенцијо председниче Републике Томиславе НИКОЛИЋУ, сви чланови Владе, Ваше, њени председниче Александре ВУЧИЋУ и њени потпредседниче Ивице ДАЧИЋУ, остајање на тим највишим државним положајима, и Ваше, председниче САНУ академиче професоре др Владимира КОСТИЋУ остајање, не само на положају председника САНУ већ и у њеном чланству, све дубље разарују државни, пословни, академски и национални морал, убијају осећање припадности држави која се брине о народу, која поштује његово наслеђе, његову вољу и опредељење, његово поверење дато вам на изборима спроведеним по Уставу који непрекидно кршите; убијају и осећање поноса да је САНУ његова највиша академска институција.

Ваши јавни одговори

Тражим од сваког од вас појединачно, на основу члана 56 Устава, да јавно одговорите:

Ваша Екселенцијо председниче Републике Томиславе НИКОЛИЋУ зашто још не подносите неопозиву оставку на положај и функције председника Републике и када ћете је поднети?

Господине председниче Владе Александре ВУЧИЋУ зашто још не подносите неопозиву оставку на положај и функције председника Владе и када ћете је поднети?

Господине потпредседниче Владе и министре Ивице ДАЧИЋУ зашто још не подносите неопозиву оставку на положај и функције потпредседника Владе и министра и када ћете је поднети?

Господине председниче САНУ академиче професоре др Владимире КОСТИЋУ зашто још не подносите неопозиву оставку на положај и функције председника САНУ и чланства у САНУ и када ћете је поднети?

Са дубоким жаљењем што су ме ваша деловања и јавна иступања приморала да вам се овако обраћам, желим вам сваком понаособ да после ваших оставки нађете мир и спокојство у самосталној, сједињеној, слободној и солидарној Србији коју ће, надам се, изграђивати и уздизати народ вођен новом влашћу њему оданом и посвећеном, јер ће ваше оставке бити прави и највећи ваши доприноси томе.

Др Љубомир Т. ГРУЈИЋ

Некадашњи редован професор Универзитета у Београду

Џона Кенедија 31/15

11070 Београд

<http://www.ssssseternal.org> посвећен Србима, нашим пријатељима, и Србији и излаже сва документа која доказују противуставна деловања и кривична дела наведених врховних државних руководиоца и органа, и противуставно деловање садашњег председника САНУ. Ту ће бити објављено и ове еписмо и оно може да буде објављено у целости и без измена и у сваком гласилу јавног обавештавања.